

[Rasting.]

administrere i lovens ånd til erhvervslivets tarv med det formål at få det hele til at glide på den fra et samfundssynspunkt mest formålstjenlige måde?

Er man slet ikke bange for netop at komme til at befordre den bureaukratiske, som det vel er tanken at ombudsmanden tværtimod skulle bidrage til at udrydde?"

Det er meget klare og gode betragtninger efter min mening, og det er en meget læseværdig artikel, men jeg vil svare dertil, at det forekommer mig, at de indrømmelser, som allerede er gjort til tjenestemandssynspunktet under lovforslagets hidtidige behandling, er af megen vægt. Fremdeles vil jeg fremhæve, at de krav, man stiller til ombudsmanden, er sådan, at han dog ikke skulle være ringere i sin menneskelige og juridiske indstilling end de chefer, der i øjeblikket findes i administrationen, når det gælder om at holde sig den romerretlige maksime efterrettelig, jeg nævnte før, at loven bør ikke tage sig af bagateller. Jeg skal erkende, at de synspunkter, som man her kommer ind på, måske ikke har været så stærkt fremme før, og jeg tror i det hele taget, at med den offentlige diskussion og den interesse, der har været om denne sag, vil det være formålstjenligt, at spørgsmålet drøftes i et udvalg. Jeg vil derfor stille mig på det standpunkt, som mit parti hidindtil har repræsenteret i denne sag, at vi tilsiger velvillig behandling og overvejelse, at vi ser fordelene ved lovforslagets gennemførelse, at vi ser det som et led i grundlovsforliget, og at vi gerne vil prøve eksperimentet, men at vi af hensyn til betænkelighederne mener, at forslaget endnu en gang bør drøftes grundigt i et udvalg.

Bertel Dahlgaard: Som det er nævnt, er det her foreliggende forslag en opfyldelse af den nye grundlovs § 55. Iøvrigt er forslaget fremsat praktisk talt i samme skikkelse som den, hvori det enstemmigt blev vedtaget i det gamle folketing, og jeg skal selvfølgelig ikke her gentage udtalelser fra behandlingen dengang — jeg kan i så henseende henviser til mine udtalelser i folketingstidenden 1952—53, sp. 2580 og sp. 4172. Jeg finder det selvfølgelig rimeligt, at for-

slaget underkastes en fornyet udvalgsbehandling, hvorunder enkeltheder kan drøftes.

Der har allerede her været nævnt en kronik i „Politiken“ af direktøren for arbejds- og fabriktilsynet Erik Dreyer om ombudsmandsproblemet, som jeg gerne vil gøre et par bemærkninger om. I denne kronik siges bl. a. som direktørens opfattelse, at praktisk talt hele befolkningen udenfor tjenestemandskredse utvivlsomt er tilhængere af en sådan lov om indførelse af ombudsmandsordningen, og det er sikkert rigtigt. Derfor er det forsåvidt også en selvfølge, at denne lovgivning bliver gennemført. Der siges imidlertid tillige i artiklen, at befolkningens sympati for forslaget har sin rod i en almindelig harme i befolkningen overfor administrationen.

Jeg tror, dette er helt forkert. Tværtimod består der efter mit skøn i den danske befolkning i almindelighed et godt og tillidsfuldt forhold mellem befolkningen og administrationen, og det er meget lykkeligt. Det kan dog ikke være andet, end at en udvikling, der har givet en uhyre magtforøgelse til administrationen, nødvendigvis må føre til et ønske i befolkningen om, at der også gives en øget sikkerhed for, at lovene administreres, ikke blot efter deres bogstav, men også i den ånd, hvori de er givet, det vil sige, at de administreres forstandigt, og en sådan yderligere sikkerhed er jo også ret beset i administrationens interesse, så sandt som mange af de klager, der fremkommer, beror på misforståelser. Derfor er det efter mit skøn også forkert, hvad direktør Dreyers kronik synes at gå ud fra, at praktisk talt hele tjenestemandstanden er imod denne lovgivning. Jeg ved nok, at modstanden mod ombudsmandsordningen er en sygdom, der særlig har bredt sig indenfor enkelte dele af den røde bygning, hvor udsynet til, hvad der rører sig udenfor de røde mure, synes mindre fremtrædende; men det er ikke karakteristisk for tjenestemandstanden i almindelighed, lige så lidt som visse organisationslederes oprindelig meget stærke ord om den påtænkte ordning var det. Jeg har tidligere her i tinget sagt, at blandt de utallige henvendelser, jeg i tidens løb har modtaget med stærke ønsker om indførelse af ombudsmandssystemet, har et meget, meget stort